

Христос Воскресе! Ваистину Воскресе!

Заиста васкрсе Господ, браћо и сестре, и разреши тајну човека на земљи, разреши тајну откуда смо ми, ради чега смо ми овде и куда одавде одлазимо? Господ је својим васкрсењем победио нашега највећег непријатеља – смрт, и људима даровао живот вечни. До Господа Христа смрт је царовала родом људским преко греха и ђавола, јер ђаво је творац греха а грех рађа смрт, *јер је ѿлаша за ѿрех смрти* каже Свето Писмо. Али Господ је ради тога дошао у овај свет, поживео са људима, учио људе како да живе, оставио своје Еванђеље, оставио своју науку божанску, оставио Цркву своју али и пострадао од људи и васкрсао из мртвих и тиме запечатио своју божанску науку и показао да је она истинита.

Али, имало је људи тада, и кроз све векове и данас, који сумњају у Христово васкрсење! У то време од једанаест Његових ученика један је био који је сумњао – то је свети апостол Тома. Јер када се Господ јавио први дан по васкрсењу, значи у недељу увече, својим ученицима који су били затворени у једној просторији од страха од Јудеја, њима се јавио Господ и показао им да је васкрсао. Они обрадовани, Тома није био ту тада, кад је Тома дошао сутрадан они му причају *видели смо Госпoда*. А он каже *не, не док ја не видим мојим очима, док не сѿавим ѿрси мој у ране Њејове од клина којима је био ѿрикован на Крсти, док не метнем руку моју у ребра Њејова ѿамо иде је коѿлем ѿробоген нећу вероваѿи*.

Тома је био велика сумњалица и није веровао. После осам дана када су поново ученици били сабрани, а и Тома са њима, поново се јавља Господ и поздравља их чувеним поздравом – *мир вам*. Зашто мир вам? Зато што су били пуни страха. За свој живот још нису били обучени у силу с висине, још нису

примили Духа Светога, били су људи који су се бојали као и данас што се многи боје и страхују од разних оних који могу да им науде. Међутим, Господ се јавља поздравом свима – мир вам, и онда се обраћа Томи и каже: *Томо ѿружи руку своју и оѿиѿај! Дај ѿрстѿ свој и види ране од клина, сѿави руку ѿвоју у ребра Моја и не буди неверан неѿо веран!* Тома сигурно да није имао потребе да пипа Господа, он је одмах схватио да је то његов Учитељ и Господ и узвикнуо је у усхићењу: „Господ мој и Бог мој.“ А Господ му говори, а преко њега и свима нама, *Томо, ѿошѿо си видео ѿверовао си, блаѿо онима који не видеше а ѿвероваше.*

То је то Еванђеље, браћо и сестре, то је порука данашње Свете Недеље посвећене управо апостолу Томи. Тома је тиме што се уверио, он је уверио не само себе, уверио је многе хиљаде и хиљаде, милионе хришћана за две хиљаде година. Јер он се насумњао за све нас и уверио се за све нас и потврдио истинитост Христовог васкрсења и посведочио и својом смрћу за Господа свога. Да није био уверен он и други апостоли не би били способни, не би имали храбрости ни смелости, кад су били већ тако плашљиви, одмах по васкрсењу Његовومه да иду и проповедају по целој свету, да претрпе разна гоњења, мучења, убијања, страдања, смрт, него зато што су били уверени. Они нису веровали да је Господ – они су знали да је Господ васкрсао. То је нешто много јаче. Они су знали јер су били, како кажу сами апостоли, *оно шѿо очима својим видесмо, шѿо руке наше оѿиѿаше ѿо вам ѿроѿоведамо, ѿо вам јављамо – Хрисѿа васкрслоѿа из мрѿвих.*

Ето томе чудесном апостолу Томи, браћо и сестре, који је један од великих сведока васкрсења Христовога, а поред њега и остали апостоли, и жене Мирносице и многи којима се Господ јављао за четрдесет дана, и постављања Цркве Његове у овојме

свету – све је то доказ да је Христос заиста васкрсао. И ми данашњи хришћани смо сведоци. Чегга? Управо васкрсења Христовога. Јер да није било Христовог васкрсења не би било хришћанства, не би било Цркве, не би било ни нас овде данас сабраних. Али зато што је Господ васкрсао зато све то постоји, браћо и сестре.

Ето томе чудесном апостолу Томи, прво неверном а онда верном, посвећена је ова мала катакомба, најмлађа међу сестрама својима које су се родиле и никле у задњих годину и по дана. Јесте мала али је благословена, јесте мала али је освећена Духом Светим и благодаћу и молитвама светог апостола Томе. И зато данас, и ако је скоро отворена ова катакомба, она је прославила своју прву храмовну славу – светог славног апостола Тому. Зато смо пререзали славски колач, осветили жито и тиме прославили онога који је нама посведочио истинитост васкрсења Христовога.

Наравно апостол Тома се слави још једном у току године – то је у октобру месецу, деветнаестог октобра, када ће поново бити слава овој богомољи овде. А наравна ствар, она ће живети и радити сво време, не само од празника до празника него сваке недеље и свакога дана. Она је отворена за све оне који имају потребе да дођу овде, да се Богу помолe, да нађу утеху души својој, да нађу задовољење својих духовних потреба, нека се обраћају овде монасима који буду били, а Бог и свети апостол Тома помоћи ће свима нама да истрајемо на овоме крстоносном путу на коме се сви налазимо, на путу исповедања праве вере, борбе за чистоту вере, за име Господа Христа, за Цркву Светога Саве, Цркву Српску Православну која је нажалост угрожена са разних страна разним неправославним учењима и поступцима. Али Господ је са нама, Он је моћан да нам помогне као што је помогао и

апостолу Томи и њега уверио, тако ће уверити и цео наш народ да је Он једини истинити Бог, једини Господ као што је рекао Тома – Господ мој и Бог мој.

Нека би молитвама светог апостола Томе Господ примио и наше данашње молитве и даровао нам живот вечни који је обећао свима људима да бисмо у Царству Његовome небескоме славили Њега чудесног Господа са Оцем и Духом Светим у векове векова.

Амин.